

[Statsministeren.]

havde del i. Det blev jo afvist, man kunne ikke ændre i forslaget om engangsskat. Men nuvel, jeg skal derudover ikke tage diskussionen op.

Og så må jeg sige, at når man drager den konklusion i dag, at årsagen til, at vi får højere skatter, er den, at den daværende regerings forslag blev stemt ned, så er det delvis rigtigt, men også kun delvis, for der ville jo, som jeg sagde i mit første indlæg, at dømme efter de udtalelser, den daværende statsminister selv fremsatte her i tinget, blive tale om yderligere indgreb, fordi der var et behov for det. Det er altså ikke sådan, mener jeg, at man kan gøre det op, som om der var to alternativer, der hver for sig ville klare det hele, hvad for et af dem man end valgte.

Det er også mit svar på det med en femtedel. Jeg sagde ikke, at det var en femtedel af løsningen; jeg sagde, det var en femtedel af den økonomiske problematik, vi stod over for. Hvis det skulle have været en femtedel af løsningen, så skulle vores indgreb jo have været meget, meget kraftigere, end de er, så det er jeg altså enig med hr. Per Hækkerup i, at det er det ikke; men selve den ene dyrtidsportion var en femtedel af den samlede økonomiske problematik, vi stod over for.

Så må jeg lige sige, at jeg synes ikke, det er berettiget at sige, at vi ikke har gjort opmærksom på før valget, at højere skatter ville blive nødvendige. Det benægtede vi ikke. Man vil kunne se det af mine taler her i tinget i december i fjor, og man vil intet sted i valgkampen kunne finde, at jeg ikke fastholdt det samme.

Og så er der hr. Per Hækkerups evigt tilbagevendende problem om et protokollat eller et referat. Jeg vil gerne sige — rent bortset fra, at jeg ikke forstår, hvordan nogen har kunnet få 45 punkter ud af det — at det, der foreligger, er, at på et tidspunkt under forhandlingerne udarbejdede finansministeren og jeg i fællesskab et referat til den af forhandlerne, der for hver gruppe skulle hjem og redegøre over for grupperne for, hvad det var, vi havde talt om. Og det er vist, tror jeg, en ganske almindelig procedure. Et protokollat i den forstand, at der foreligger en skriftlig, bindende aftale om en lang række punkter, altså som nævnt

45 — en sådan har aldrig foreligget og foreligger altså heller ikke nu.

Så må jeg sige til hr. Per Hækkerup, at jeg synes ikke, man skal bruge det udtryk, at vi burde have optaget ægte og reelle forhandlinger med erhvervslivet og arbejdsmarkedet. Det var ægte og det var reelle forhandlinger. Man kan være uenig med os i metoderne, vi anvendte, men jeg synes ikke, det er rigtigt stadig væk at insinuere, at det var forhandlinger, der kun var skinforhandlinger. Vi mente denne forhandling, og ingen, der deltog i disse forhandlinger, har med rette kunnet være i tvivl om, at det var det, vi stræbte efter.

Må jeg så sige til hr. Aksel Larsen, som efterlyste punktskatternes kulegravning, at jeg kan kun gentage den oplysning, som finansministeren allerede har givet over for tinget i spørgetiden: at arbejdet med den såkaldte kulegravning af punktskatterne er allerede sat i gang, og så snart det er muligt, vil man se resultatet af det her i folketinget; men det er jo nok også rigtigt, og jeg tror, det er forståeligt for alle, at gentage, at så hurtigt, at der kan komme nye forslag i denne samling, er det ikke muligt at gøre dette store og omfattende arbejde, som vi jo alle i hvert fald hidtil har været enige om at det vil være.

Og så må jeg sige til hr. Sigsgaard, som mener, dette er en politik, der i særlig grad vender sig mod lønmodtagerne, at det er ikke en holdbar påstand. Den vender sig ligeligt mod hele befolkningen, og der har under alle forhandlingerne været givet udtryk for, at hvad lønmodtagerne frivilligt eller nu tvangsmæssigt kom til at give afkald på, det skulle også andre befolkningsgrupper; det har aldrig været holdt skjult.

Og så må jeg jo kvittere for det, som hr. Per Hækkerup sagde, at alt, hvad der nu gennemføres, gennemføres på regeringens eget ansvar. Jeg vil gerne sige, at regeringen selvsagt er sig bevidst, at alt, hvad vi gennemfører, hviler på vort ansvar.

Finansministeren (Poul Møller): I anledning af hr. Sigsgaards spørgsmål til mig om sammenligning af totalbeskatningen og dens vægt over for de forskellige befolkningsgrupper skal jeg sige, at jeg vil gerne lade et sådant undersøgelsesarbejde komme i gang.